

Udtryk paa den for en saadan systematisk Lov som Konkursloven hensigtsmæssigste Maade, at man i dette ny Lovforslag optager Paragrafferne fra den almindelige Konkurslov i den forandrede Form, som de efter Vedtagelsen af Lovforslaget ville faa. Jeg tror, at alle disse Forandringer ere vel begrundede, og kan derfor anbefale dette lille Lovforslag til Tingets Vedtagelse. Det vil fyldestgøre en Trang til visse Ændringer, som har vist sig at være til Stede, navnlig paa det i § 2 omhandlede Hovedpunkt.

Svend Høgsbro: Ogsaa jeg finder, at dette lille Lovforslag, der jo i det andet Ting har mødt Tilslutning fra alle Sider og der blev enstemmigt vedtaget, har Krav paa velvillig Modtagelse og hurtig Fremme i dette Ting. Det rører ved et Punkt i vor bestaaende Proceslovgivning, som sikkert lader noget tilbage at ønske. Jeg er dog ikke uden Tvivl om, hvorvidt det er heldigt, at man i det andet Ting har strøget den Bestemmelse, som fandtes i det oprindelige Forslag om, at den enkelte Kreditor, der havde forfulgt sin Ret, men som blev standset i sin Retsforfølgning ved den derefter indtraadte Konkurs, dog skulde kunne faa nogen Dækning for de Omkostninger, han havde haft ved Udlæget. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det er heldigt, idet det mulig vil kunne føre til en Lammelse af Retsforfølgningen, som dog ogsaa kan have sine mindre heldige Sider. Thi det kan jo være til Gavn for alle, at en Debitor, der i Virkeligheden er insolvent, men som ikke vil være ved det, og som ved mere eller mindre heldige Midler stræber at holde sig oven Vandet, tvinges til at lægge sine Kort paa Bordet, men som det nu staar, kunne de andre sidde med Hænderne i Skødet og lade den enkelte gaa paa, frembringende et Resultat, som er til Fordel for alle, men dog i sidste Øjeblik tabende sit Krav paa at faa sine Omkostninger dækkede. Jeg er ikke sikker paa, at det er en heldig Forandring, der i saa Henseende er foretagen under Sagens Behandling i det andet Ting; men det er jo et i Forhold til Lovforslagets Hovedformaal underordnet Punkt, som let kan blive Genstand for nærmere Overvejelse

under Sagens Gang her i Tinget. — Jeg ønsker i Forbindelse hermed at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister. Anledningen til dette Lovforslag er jo en ogsaa efter min Mening begrundet Anke mod vor bestaaende Proceslovgivning, og jeg tillader mig derfor at benytte denne Lejlighed til at rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om vi snart kunne vente at faa de Forslag frem til Forandring i hele vor Retspleje, som vi ere vante til at betegne som Retsreformen, særlig da Proceskommissionens Forslag. Jeg skal selvfølgelig ikke her komme ind paa nærmere at vise, hvilken Interessé der her i Tinget har været for denne Sags Fremme. Jeg skal kun minde om, at vi nu ere i det 10de Aar, siden Folketinget opfordrede Regeringen til at drage Omsorg for denne Sags snarlige Fremme — hvilket gav Anledning til, at den anden Proceskommission blev nedsat — og minde om, at det nu er over 2 Aar, siden denne Proceskommission afgav sin store og vidtløftige Betænkning, og endelig om, at det er 5 Fjerdingaar, siden dette Ting den 18de November 1899 *enstemmigt* vedtog en Opfordring til Regeringen om „uden Ophold at fremme den i Grundloven paabudte, saa længe forberedte og saa haardt tiltrængte Omordning af vor Retspleje“. Den daværende Justitsminister gav os jo et Tilsagn om, at Sagen skulde, formentlig i alt Fald, blive fremmet allerede i forrige Rigsdagssamling. Det skete ikke. Den nuværende højtærede Justitsminister har givet et lignende Tilsagn i Begyndelsen af denne Rigsdagssamling. Jeg vil da gerne tillade mig at spørge, hvad der er foretaget for at opfylde dette Tilsagn, og hvor naar vi tør vente at se saadanne Forslag fremkomme fra Regeringens Side.

Justitsministeren (Goos): Med Hensyn til det første Punkt, det ærede Medlem fremdrog, vil jeg sige, at det at bevare denne Bestemmelse om Adgang til at faa Udlæg refunderede i et saadant Tilfælde allerede af den Grund har Vanskeligheder, at den samme Bestemmelse ikke var truffen eller ikke ret vel kunde træffes med Hensyn til det gamle Afkræftelsestilfælde, som § 23 i Konkursloven indehol-